

1º de Març de 1959

Estimats cosins: He rebut la vostra carta la que agraeixo moltíssim. Perdoneu si no hem sigut nosaltres els que vos han notificat la mort d'en Lluís, doncs ja podeu suposar lo molt atabalats que estavem en aquells moments i lo molt desorientats i atontats que em quedat després.

Doncs si, el varem tenir 6 mesos malat. El més de juliol, va sentir-se una petita molèstia [ahont?] havia tingut un caixal (doncs portava dentadura postissa) i també la galta un xic inflada; va anar a casa el dentista i li va receptar 3 [Penicilina?]; res li varen fer i a la segona visita, ja va de qu'era cuestió de especialista Otorrino.

Varem anar a la <Aliança> passant 3 semanas fent el tractament que va indicar l'especialista, cosa que no va donar resultat doncs cada dia tenia la galta més inflada.

O llavors el Jordi va dir no podrien continuar i junt amb el Pere (el nostra gendre) el varen portar a diferents especialistes i tot seguit, ja ens varen dir que segurament seria una cosa dolenta i que era greu. Es varen fer varies radiografies i això va confirmar el diagnòstic. Els uns eren del parer d'operar, els altres de Radioteràpia. Vàrem determinar fer Radioteràpia i a 1º d'agost varem començar. Com que en Lluís era del Seguro Obligatori, varem fer el tractament a la Residencia Sanitaria Francisco Franco, que precisament la Núria hi treballa d'infermera. El Dr. Curulla qu'és el director del departament de Raig X va animar molt a n'en Lluís i li va dir que aquella inflor ell li treuria; així mateix va succeir.

Als 30 dias de fer el tractament, va desaparèixer l'inflor.

Allavors va començar a posar-se-li malament l'ull, i també se li varen formar uns [abrenos?] degut a la destrucció del maxilar pel tractament va durar fins a mitj octubre. Al acabar les sessions de Radioteràpia, ja no va sortir mes de casa va perdre completament la gana i començaren uns dolors fortissims; ja varen començar el tractament de calmants. Molt trist i desanimat i dient-me sempre que moriria. El 2 de desembre, ja es va quedar sense poguer-se aixecar del llit. També va quedar sense poguer enraonar, doncs tenia tot el paladar destruït i als últims dies també se li va destruir l'ull; i com ja sabem el dia 10 de gener va morir amb tot coneixement.

Jo encara no m'en se fer el càrrec i me sembla impossible de no tenir-lo.

Fa 3 semanas que tenim la mama malalta d'una bronco-neumonia doncs estavem un xic amoïnats doncs a la seva edad (el més de maig farà 87 anys) aquestes malalties son perilloses. Ara ja està mes bé i dema s'aixecarà 2 horetas. Tos els demes bé i m'han donat molts recorts per vosaltres.

Rebeu una forta abraçada de la vostra cosina.

[Signatura]